

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Dialogorum sacrorum Libri Quatuor

Châteillon, Sébastien

Basileae, 1565

Ionas

urn:nbn:de:bsz:31-102436

lam effrenatum eorum impetum. NAVT. *Di*
 immortales, quid habetis in animo? hucine uenisse
 nos, ut tam misere periremus: Parcite, quasumus
 parcite: nos uobis sacra faciemus, tibi Neptune tau-
 rum, uobis agnam Tempestates mactabimus: tan-
 tum liceat hinc saluis euadere. AL. *Lede proles*
 Castor & Pollux, amica nauitis fidera, obsecro ue-
 stram fidem, rediite nobis mare tranquillum, red-
 dite amicam coeli serenitatem. NAVC. *Nihil a-*
 gimus, uideo tam surdi sunt di, quam est ipsum ma-
 re. NAVT. *Quid superest?* NAVC. *Vt ia-*
 cturam faciamus. NAVT. *Durum.* NAVC.
 Sed necessarium. extremo autem malo extremum
 adhibendum est remedium. atque utinam uel sic eua-
 dere liceat. Festinate, deiciamus has merces. Prae-
 stat rem perdere, spem aliquam retinentes, quam
 eum re certum exitium expectare. Vos o coeli ma-
 risq; patentes dii, este saltem contenti hac nostra
 miseria: quid mortem in super minamini? Hei mihi,
 magis magisq; furit uenti, ingrauescit tempe-
 stas: irritantur superi, non placantur, nostris uo-
 tis & precibus, Quo tam, quo me uertam? Erat hic
 nescio quis peregrinus, ubi nunc est? NAVT.
 Dormit ad infimum nauis latus. NAVC. *O su-*
 pinam securitatem. Heus, heus peregrine, quem
 tandem dormiendi modum facies? potes in tan-
 to periculo indulgere somno? quin tu surgis, &
 k z tuum

unius causa uos hac tam uehementi tempestate affli-
 cari. n. d. Auertant superi, ut tua morte saluti no-
 stre consulamus. Non faciemus. Agite uiri fortes, in-
 cumbasius remis, concenur ad terram appellere. E-
 ia. adhibete summās uires: eia rumpamus hos flu-
 ctus. O' rem miseram: crescit assidue malum, nulla
 ratione terram possumus attingere. I. Frustrasi-
 datis, minto Deg. Quid ergo est, te' ne nos in-
 mare? Nili ma uultis mecum una perire. N.
 O' desperatissimum perfugium: sed tamen satius est,
 te solum, quam nobiscum interire. Faciendum est, so-
 cij: nulla alia ad euadendum uia est, uideo. Effera-
 tur mare, rumpatur nauis, mors nobis uersatur ob-
 oculos. Demergamus eum. Obsecramus te Ioua, ne
 pereamus ob huius uiri mortem: ne ue à nobis pœ-
 nas sanguinis eius expetas. Vides nos necessitate im-
 pulsos facere, et tu omnia tuo arbitratu moderaris:
 iaciatur. O' rem admirabilem? uidetis ut subito se-
 data sit tempestas, eo deiecto? Videtis mare sic tran-
 quillum, ut nunquam tranquillius? Agnosco, agno-
 sco ego Ioua potestatem uiam eam. is nimirum De-
 us est, ceteri nequicquam precibus interpellantur.
 Vni uni debetur gratis, uni itaque sacra uotaq; fa-
 ciamus.

SENTENTIA.

Frustra implorantur falsa numina, fauient
 te uero numine. Deum effugere nec terra

k 3 nec

Magna est,
 ut in fero ali-
 oquin homi-
 num genere,
 humanitas.

150 DIALOG. SACRORVM
nec mari possis. Cum fontibus navigare, hoc
est uersari, noxium est. Manente caula pœnæ,
manet pœna.

RABSACES. 4. Reg. 18.

ARGVMENTVM.

Rabsaces ab Assyriæ rege Senacheribo mis-
sus, Hierosolymitanos qui erāt in muris, ipse
extra muros, iubet deditionem facere: & in
Iouam eiusq; populum petulantissimè inue-
hitur, nemine quicquam respondente.

Rabsaces, Eliacimus.

in unum dei gratia
Vos hec nomine Regis magni, id est regis As-
syrriorum, Ezechie nunciate: *in unum dei gratia* Qua tan-
dem fiducia nitatur: uerbis ne, an consilio, an uiri-
bus dimicare cogitet? *in unum dei gratia* qua tandem ipse fretus, ab eo
deserit? *in unum dei gratia* an uidelicet confidit confrauto isti cul-
meo baculo, id est Aegyptijs: cui si quis innitatur,
ei manum perforet? talis est Aegyptiorum rex Pha-
rao in omnes qui ei confidunt. *in unum dei gratia* Quod si mihi dice-
tis, uos loue Deo uestro confidere: an non is est,
cuius Ezechias *in unum dei gratia* facella, arasq; sustulit? *in unum dei gratia* iussit; Iu-
deis & Hierosolymitanis, *in unum dei gratia* ut Hierosolymæ ad
certam quandam aram Deo supplicarent? *in unum dei gratia* Agè E-
zechia, uis cum domino meo rege Assyrio sponso-
nem facere, si tibi dederò duo equorum millia, ni-
tu non possis ad eos totidem equites suppeditare?

Tu ne

Hoc est, i-
summet lo-
uā uobis ira-
ci existima-
e debetis,
quippe cuius
facella & c.

in unum dei gratia

in unum dei gratia